ANTHOLOGIA IN REGIS EXANTHEMATA:

SEU

Gratulatio Musarum CANTABRIGIENSIUM

de feliciſſimè conſervata Regis

CAROLI

valetudine.

¶ Ex Academiæ *Cantabrigienſis* typographeo,
Anno Dom. MDCXXXII.

Ad Regem.

SEd dabis hanc veniam, ſperamus, Magne Monarcha,
Noſtræ triumphos ut canant Muſæ ſuos.
Sub Jove pace tuâ fruimur, Martíſq; furores
Neſcimus, orbem ſubruentes undique.
Ille tuus morbus tamen Hoſtis noſter: Et indè
Hæc thura fumant *DE FUGATIS PUSTULIS.*

B. L. *Procan.*

Formula publica gratiarum

de reciperata Regis optimi valetudine,

qualis nuper prodiit Eccleſiis,
expreſſa verſu.

NOn canimus terris; TIBI, rerum invicta poteſtas,
Solventur primæ libamina debita grates,
Cui vel tam miti ferulâ deſtringere viſum
Támve brevi; res quanto aliàs conjuncta periclo !
Res ut dura etiam ! Sed ſic tibi parcere gnarum
Cùm furis, & ſanctum, non ob ſua crimina cædis,
Noſtra ſed, & populi, juvenem. Quis millia fando
Explicet enumerans, quæ nos commiſſa pudore
Suffundunt, iræque tuæ pœníſque merentes
Addicunt? Quin vota, PATER, quæ ſola ſuperſunt,
Nè nimiùm refuge, ac placidos pius indue vultus,
In ſervóſque animum mentémque capeſſe benignam,
Nos ſervos, ſempérque tuos. Age, floreat ævo,
Floreat, infractæque ſuo ſtent robore vires
Sceptrigero juveni, ac longè deformis abeſto
Morbus &, & ſenium; currant jucunda, nec unquam
Non expectato mutentur proſpera talo.
Præcipuè pietas, pietas ſuper æthera notum
Tollat, ut attollit, venturóque ingerat orbi.
Sic degat, ſic TE *ſolo minor* Anglica longùm
Sceptra potens, tum ſiqua ſuper, felicibus addat

Auſpi-

Auſpiciis premere, ac gentes frænare remotas,
Rex idem regnóque Pater, Cleróque gregíque
Chriſticolûm magno demiſſus ab æthere murus,
Sydereum columen; charúſque æquúſque viciſſim
Cum conſorte tori dulces ſocialiter annos
Exigat, ac lætâ florentia ſecula pace
Aſpiciat, ſerâ ſolvendus membra ſenectâ,
Et natos natorum, & qui naſcentur ab illis.

S. Collins Regalis Collegii Præpoſ.
& Sacræ Theolog. Profeſſ. Regius.

GAllo quòd ſoliti litare *Phœbi*
(Ut ſancti fuerat *Platonis*, & mos
Magnorum vetus *Æſculapiorum*)
Dulci *Socrate* reddito ſaluti;
Tu, ſi quid *Carolo* paras recepto
Dignum Numinibus ſacrare myſta,
Confundas *Januarium* vel ipſum,
Qui nunc plurimus imminere nimbo;
Vaſtes & ſpeciem *cugurrientum*,
Nudis *cortibus* hinc & hinc relictis,
Nè ſit qui temerarium vel unus
Confutet liquido canore *Petrum*.
Vel mactes *Aquilis* licebit, atque
Adhuc *nobiliore* fortè pennâ,
Ipſis *alitibus* poli miniſtris.
Tanti CAROLON eſt *valere* nobis.

Idem.

¶ *Ad Academicos.*

QUærebam nuper quæ mè Fortuna gravaret,
Plurimáque in laſſo ſigna dolentis erant.
Quærebam vetus unde iiſdem vigor artubus eſſet,
Namque eadem ſubitò membra valentis erant.
Compertum eſt celeri depulſum turbine morbum
Regis, in Ægęos iſſe periſſe lacus.
Si caput affectum eſt, artus dolor occupat omnes;
Si valet, incolumi membra valere ſcias.
Quâ nobis curâ caput hoc tutarier æquum,
Fortunæ noſtræ quæ quaſi libra (*viri*) eſt?

Idem.

Ad Sereniſſimum Britanniarum Regem CAROLUM

de recuperata ſanitate gratulatorium.

ALtera jam ſceptri properant tibi luſtra Britanni
Læta ſub auſpiciis, CAROLE ſumme, tuis.
Terminus hic, veterum dabat olim encomia Regum,
Próque ſecuturis thura precéſque bonis.
Quàm tamen ah propè, cum properâ pia gaudia acerrâ
Excutere inviſo vidimus ore diem,
Cùm tibi languentes premerent contagia venas,
Et peteret ſacrum triſtior hora caput!
Hæc procul: at veterem repetunt jam tempora morem,
Lætantúrque tuâ Vectis & Orchas ope.

Tho. Comber Coll. S. & Indiv. Trin. Pr.

Ad

Ad Regem.

NOn defuere thura, non juges precum
Litationes fervidarum: Supplici
Voto fatigabamus aſtra, cùm Tuę
Creperæ ſalutis fama, Rex, nos perculit.
Mox, Euchariſtiarum hecatomben addimus
Nullis ſecundi, cùm valere denuo
Te fama rettulit; Precéſque de novo
Iteramus, Uſquè vivat, uſquè Carolus
Ut valeat, æternúmque.
Muſis (hactenus
Piis, fidelibúſque) relligio fuit,
In publicum peccare, vel res imperî
Noſtris morari gaudiorum formulis.
Sed facta poſtquam fertur iſta gratia
Sororibus Muſis, ſerenam in *Carmina*
Frontem Tuam expertis, pudor, metus, mora
Jubentur exulare. Jam ſtylos, typos
Ciemus; alterâque vel dieculâ
Ad Regis Optimi pedes provolvimur,
Vota hæc ſecundò nuncupantes, ut ſalus
Dein perennet uſquè, & *ex voto ſuo.*

E Sancti Petri, *Wren.*

In exanthemata Regis

ἀντοχεδιάσματα.

AT tu, (poeta) Qui sit, ignoras, cui
Sic gratularis sanitatem à pustulis.
Oblitus Ille fortis haud unquam suæ,
Tellure vitam vivit in brutâ Dei;
Perennicultor Numinis; bilis, gulæ,
Cupiditatum herus; dies in singulos
Virtutis arduæ rigidus Custos. Et huic
Immissa credis in cutem exanthemata,
(Immissa, Jupiter, manu molli!) suæ
Mortalitatis ut monerent? Falleris.
Monitoris Ipse non egebat; cautio
Tibi hæc, mihíque contigit: Plebs Anglica
Multùm diúque Regis oblita & sui,
(Suíque Regísque optimi) Ni jam cavet,
Mortalitatis admonetur Regiæ.

Idem.

Sanitati

Sanitati Reduci necdum Exuli.

QUæ Lucæ Medico poterant ænigma videri,
Hæc Lucas Sancta ſolvit in hiſtoria.
Integer æger erat; ſine morbo morbus; Et antè
Reddita, quæ fugit, quàm fugit, alma ſalus.
Sic tibi, Paule, manum lethalis vipera preſſit;
Nec *cadis*, aut *quicquam paſſus es indè mali.*
Indè Deo quàm charus eras, gens Barbara diſcit,
Et ſanctum venerans ſuſpicit indè Caput.
Indè Tuos, Rex, indè Tui niſi diſcat amores
Gens tua Divinos, Barbariem ſuperat.

Idem.

In cutis Regiæ efflorescentiam, καὶ νόσον ἄνοσον.

VAriis notatum derepente puſtulis
Regale corpus, & noſtram hanc notam feret;
(Rumpantur invidiæ licebit ilia!)
Oportet, incorrupta ſemper indoles
Fæciſque pura ut hæc ſit, ipſa fæx cui
Eſt floris inſtar in cute, exanthematum
Morbóque in ipſo durat uſquè ſanitas.

Idem.

In

In auſpicatiſsimam *CAROLI* Auguſtiſsimi *è variis convaleſcentiam.*

SIc eſt; Sic ſtatuis Mens provida: Stat Tibi tantus
In Regibus Tuis amor.
Sic eſt; Sic ſtatuis Mens provida: Stat tibi cura
In immerenti ſubdito.
Sat ſibi, ſat Cœlo vixiſſet Carolus: ægræ
Non Patriæ ſatis datum.
En, Caput hoc melius Diadema rogârat,& ævum
Deſiderârat alterum.
At ſua cum Angelicis caſſavit vota benignus
In impiam plebem Deus;
Atque iterum in ſegetes, aurúmq;, epuláſq; potentem
Indulſit orbi Principem.
Quare agite, atq; hilarem unanimes exporgite frontem
Bene ominata civitas.
Quanquam (oh!) quos gemitus quondam præſentio! (quantum
Hæc vapulabunt gaudia!
Cùm Sacro Capiti huic Libitina parabitur olim,
Quid tunc Britannus feceris?
Cùm cœli Indigenam repetent, aſtríſq; beabunt,
O multa fleturam Albion!

Guil. Beale Cuſtos Coll. Jeſ.

NIl in Principiis, Cauſis, Radicibus *unum*,
Nil *individuum*, aut *particulare* fuit.
Semine nil *ſimplex*. Ea ſingula *ſingula* tangunt,
Et *totum* quicquid, quicquid & *omne* ſonat.

Sic

Sic *mundum*, atq; *orbem* ſignabant *Chriſtus* & *Adam*:
Sicque ſuo *Princeps integra regna* ſinu.
Momenta in ſeſe *Generalia* prendere, celſum eſt.
Hoc commune fuit *Regibus* atque *Deo*.
Morbus in *his ſuperis*, naturáque ſaucia utrumq;
Dicit, mortales eſſe, ſed eſſe Deos.
Numinibus terræ ſi quando his vulnera fiunt,
Mors quota in his unis edita! quanta lues!
Hiſce ſalus data ſi, Genti datur. Anglia gaude:
Nondum te eliſam Jupiter eſſe velit.

Idem.

E Vetulo factum juvenem, ac mirâ arte recoctum
Medeæ, ſenium depoſuiſſe ſuum
Iaſonis Genitorem aiunt. Cantabria mater,
Ecce ſub hâc fictâ fabula vera latet.
Quæ modò namq; dolore gravis, quæ marcida, cana,
Præque metu referens corpore & ore ſenem,
Dum Carolum ægrum audis; cùm convaluiſſe, liqueſcens
Lætitia, ut Sagæ carmen & herba potens,
Te rurſum recoquit; curíſque effœta vireſcunt
Membra, iterúmq; tibi læta juventa redit.

Eſto Soror ſenior, juvenis tu: eſto illa Vetuſta;
Cùm valeat Carolus, tute *Novella* cluas.

Rob. Derham S. Th. Profeſſ.
Coll. Pet. Soc.

Ad Regem CAROLUM Sereniſsimum *de recuperata valetudine gratulatorium.*

REx, Decus, atque idem regni Tutela Britanni,
Carole, quo ſalvo cætera ſalva manent,
Ex cujus noſtrum dependet imagine fatum,
Quo læto lætum credimus eſſe Deum,
Ergóne te incolumem certus jam nunciat author,
Et ſiſtit dubio pendula corda metu?
Quod cupidè volumus, quàm tardè credimus! Hæret
Uſquè animis morbi triſtis imago tui.
Tu lætare dehinc, ſi vis lætemur; & ex Te
Noſtra ſalus quando pendeat, Ipſe vale.

Tho. Goad, Doctor Juris Civilis, è Colleg. Regali.

Soli *Soteri*, Deo Optimo Maximo, de Rege CAROLO *Sereniſsimo conſervato, ſempérque ſervando*, Soteria.

PÆoniis *revocatum herbis*, ſed *amore Diane*
Clariùs *Hippolytum*, tanta eſt concordia, caſto
Tantus amor thalamo, primùm *Regina* volentes
Ut tibi gratamur, pia *Borbonis!* Accipe plauſus,
Accipe ſupremo certantia gaudia cœlo
Tu quoque cultorum, genus immortale, tuorum,
Aurea, nec priſcis ſoboles renuenda Britannis,

Tu

Tu ciliis noſcende nigris, tu tota venuſtas,
Et puer & Nymphe, σὺ ἀδελφιὸ, ἴυσσα τέκνα. *Theocrit.*
Quid vobis, ah quid nobis, ſed quid quoque regno,
Quid fieret ſeclis? ità fas mihi quærere. Nunquid
Sydera fortè ſuum te rapto, *Carole*, nunquid
Mundus obiret iter? Video converſa meare
Tempora, non ſolitis decurrere flexibus Annum,
Non procul eſſe Chaos. Sed cætera condere præſtat
Quàm vulgare palám. Sunt & ſua præmia ſæpe
Elingui, totúmque intus Muſísque canenti,
Tollentíque manus, aráſque obnixa tenenti.

Humfredus Bing, Doct. Med.
Soc. Coll. Regal.

ÆGrota ægroto nuper fuit Anglia Rege,
Anglia nunc Carolo Rege valente valet.
Jure November ei natalis, jure December;
Nam dedit hic Regem, reddidit ille novum.
Carole, vive diu felix: nam ſufficit, anno
Uno ſceptrigeros occubuiſſe duos.

Edvard. Mountagu, fil. natu max.
Baronis Mountagu de Boughton,
Coll. Sid. Suſſ.

Lætitia Anglorum super REGIS *recuperata valetudine.*

Germania. ET gaudent levibus modis canentes
Angli, cùm miserè gravi dolore
Sit Germania pressa? cùm bonus Rex
Hinc Suecus rapiatur, hinc Bohemus?
Anglia. In te (credo) habuêre quod dolerent;
In nostro quoque Rege quod timerent:
Ast indulta salus levat dolorem;
Gustavum cecidisse, vix ferendum,
Ni *vivat Carolus*, diúque vivat.

Henricus Noel, Vicecomitis de Campden filius natu minor. Trin. Coll.

PHœbe pater vatum, medicinæ gloria *Phœbe*,
Quem colit autorem *Carmen*, & ipsa *Salus*:
O mihi si laurum tua *Daphne* cederet, *herbis*
Miscerem *validis* quò mea *serta* tuis!
Accipe vota, tibi fuméntque altaria, *morbum*
Quòd doceas, *Carolo* sospite, posse *mori*.

Thom. Paget filius natu tertius Guilielmi, Baronis de Beaudesert. Coll. Sid. Suss.

Marte

MArte perit Suecus? Fredericus morte peremptus?
Figmentum populo prorſus utrumq; ſonat:
Quippe omnes Reges Carolo glomerantur in uno,
Tres uno in Carolo convaluêre ſimul.

Guiliel. Mountagu filius natu ſecundus Edvardi Baronis Mountagu de Boughton. Coll. Sid. Suſſ.

SOTERIA PRO SERENISS. *Rege CAROLO reſtituto.*

HUmanos caſus, mortalia Fata revolvens,
Quàm metuo, nè fortè aliqua inclementia morbi
Te eripiat (Rex Sancte) mihi! Quin Numine Summo
Deſpice munitus, quicquid Dea Februa poſſit,
Morborúmve ferox poſſit genus omne nocentum.
Quem non Oceani poterant ſubmergere fluctus,
Nec de Bucephalo repetiti vincere lapſus,
Sterneret ut letho hunc vilis violentia morbi?
Credula vix varii credet mens læva popelli.
Puſtula ter pectus Regale invaſit Eliſæ;
Sed tantùm pectus Regale invaſit Eliſæ:
Sic Tua, ſic tantùm Regalia pectora tangat.
Ergò age Majeſtas Cœlo chariſſima, in annos
Neſtoreos revireſce, Tuóſq; inviſe Britannos.

Cuth. Pearſon Coll. Reg. Vicepræp.

In Auguſtiſs. Potentiſs. Sereniſs. Monarcham CAROLUM

Regem noſtrum variis noviſſimè laborantem.

ÆNigma hoc Medici explicate. Morbi
Commutant ſpecies: varæ malignas
In ſtrumas abeunt. Malúmque (Cœli
Crudeles!) popularium laceſſit
Illuſtrem, patriæ patrem (quod omne
Humanum ſuperat) Britanniarum
Invictum Carolum. Nec aſtra iniqua
Hinc dicam: Fuit error iſte morbi,
Qui mentem aſpiciens ſuperbiâ omni
Sceptrorum vacuam, miniſq; frontem,
(Quam ſæpe impoſitæ ſolent coronæ
Corrugare) Deum hunc, putavit unum
Ex nobis: penetravit indè venas;
Quas ſtatim venerabili calore,
Majeſtatis & halitu verendæ
Expertus tumidas, fugam capeſſit
Perculſus novitate. Dii ſalutem
Noſtram hinc reſtituêre ſanitati;
Hinc ſanum ſibi ſe, ſuíſque numen,
Anglis præſidium, hoſtibus timorem.
Hinc Muſas Academiarum alumni
Fuderunt Carolo, preces Tonanti;
Ut ſemper valeat, diúq; vivat.

J. Alſop. Coll. Chr.

Vulti-

VUltibus in pueri forſan, Regina, maritum
Quærebas, nimio victa timore, tuum.
Illius os ori, labris & labra movebas:
Lumina luminibus juncta fuere tuis.
Ore Pater toto, labris errabat & illis;
Et ſpeculum maghi, pupule, Regis eras.
Deerat adhuc Conjux: ea non lux indè refulſit
Quæ poterat totum ferre, Maria, virum.
Lactea ſimplicitas venturi præſcia riſit,
Quale ſed è nebula ſpargit Apollo jubar.
Perge Patri, Matri promittere perge ſalutem
Parvule. Tu madidas ſiſte rigare genas.
Diva, redit Conjux; nos vota calentibus aris
Solvimus, eſt ingens à quibus orta ſalus.

A. Harward, Theol. Bac. Colleg. Regal. Soc.

In Morbum & Salutem Regis Sereniſſimi.

CAROLE, Te ſalvum canimus pia turba Tuorum,
Muſâque poſt medicum geſtit habere locum.
Anglorum Regi quondam *Schola tota Salerni*
Scripſit, & in morbos carmina multa dedit:
Quàm decet ut plures tua Cantabrigia verſus
Funderet in morbum, Carole Magne, tuum!
Scilicet intumuit (Proh, quanta audacia morbi!)
Rupit & Auguſtam puſtula multa cutem.
I procul hinc audax, aliam tibi quærito prædam;
I nutrimento morbe ſuperbe tuo.

Joh. Booth, C.C.C.

CARO-

CAROLUS ex morbo factus vicinus Olympo,
Cantandi Superis maxima cauſa fuit.
Diſſlato morbo Divini Numinis aurâ,
Mortales canimus, *Carole Vive diu.*
Invideant Superi: Superis quia credo fuiſſet
Cantandi major gloria, Cauſa minor:
Nempe ſalus Superis conſtat ſine Rege Britanno,
At ſine Te nobis, Carole, nulla ſalus.

Idem.

Excuſant ſuam tarditatem *Cantabrigienſes Muſæ.*

INgenî veſtri pietate Muſæ,
Caroli morbus pretioſus eſſe
Cœpit: En, doctum creat unaquæque
Puſtula Vatem.

Si fuit forſan generoſa fronte
Vel genâ Regis rutilans Cicatrix,
Hæc prior Vobis celebranda venit,
Oxonienſes.

Sufficit Nobis pede vel ſub imo
Nævulum extincti reperire morbi,
Quem piis votis humilique Musâ
Deveneremur.

Idem.

Quod

QUòd tales luctus tantósque atrata dolores
Teſtata eſt lacrymis Regia tota ſuis,
Non tantùm ille facit, Duce quo Germania jam ſe
Credidit Auſtriacum dedidiciſſe jugum; (non
Non Rheni Dominus: (quanquam hæc tam triſtia quem
Fata movent, ipſo ritè dolenda ſono?)
Sed Carolum regníque caput columénq; Britanni
Toto diffuſus corpore morbus habet.
Et quòd Parca duos inopinâ morte tuliſſet,
Tertia ſuſpecta eſt imminuiſſe lues.
Quantum hinc terroris! Trepidatum eſt undique: junctis
Divinam precibus ſollicitamus opem.
Reddit eum Omnipotens nobis: properate triumphos;
Ferre moras non vult officioſus amor.
In ſacras depoſta manus nam ſceptra reſumpſit
Deliciæ imperii Carolus Angliaci:
Solatúſque ſuo viduatam Conjuge Eliſam,
Amplexus ambit, Dia Maria, tuos.

B. Barlow, Coll. Regal. Socius.

Ad Sereniſſimam Reginam

MARIAM

De incolumitate ſua gratulatio.

CUm Carolus thalami ſocius decumberet æger,
Credo, Maria, tuum tunc doluiſſe caput.

Puſtula nulla tuæ potuit dare vulnera formæ:
Non opus: Ipſe dolor vulnera quanta dabit!
Ipſe dolor, morbus: ſic æger uterque, & eodem
Numine cœleſti ſanus uterque fuit.

Ro. Aſhton Aul. Pemb. Bacc.

AD REGEM SERENISSIMUM
morbo nuper tentatum.

TE Rege noſtro, Summe Regum Carole,
Beata nimiùm Gens ſumus:
Nec ſceptra regni viſa ſunt Britannici
Geſtata mortali manu.
Aliquem Deorum in ora verſum Caroli
Rexiſſe terras diximus.
At cùm jaceres membra nuper languidus,
Torúmque morbo degravans:
Mortalitatem (proh!) miſelli ſenſimus,
Nimíſque certò proditam.
Et hanc in ægro maximè tunc flevimus,
Hanc uſquè & uſquè flebimus.
Nam morbus ipſe leniter deſæviit,
Ut gnarus in quem ferveret:
Sed fata quantis cæterorum Principum
Peracta conſtant luctibus,
Tam triſte nobis contigit Britannicis
Mori poteſſe Carolum.

Georgius Goad. Coll. Regal. Soc.

Regem

REgem Patronum literatorum unicum,
In cujus animâ ſpiritum ducunt ſuum
Muſæque Muſarúmque cultores ſimul,
Audivimus dudum —— Nefas cætera loqui.
Horruimus, atque inauſpicatum nuncium
Abominati, tardiùs dedimus fidem.
Sed interim ſpiſſæ petunt cœlum preces,
Ut falſus ille fiat aut brevis metus.
Nec aure ſurdâ vota Numen excipit.
Statim advolant qui nuncient, *REX revaluit.*
Verùm nec illis auſus eſt quiſquam citò
Credere, fidem nempe prohibente gaudio.
Sic noſtra fert natura: qui quæ nolumus,
Quæve volumus ſummè, facilè non credimus.
Hinc tardior fit noſtra gratulatio.
Non ſera, ſed matura ſunt hæc gaudia.

Rich. Sterne, C. C. C.

Ad Auguſtiſsimum Regem CAROLUM
de recuperata & continuanda valetudine Votum.

CARLE tuam nobis cùm ferret fama ſalutem,
Quam decuit noſtras exagitare preces:
Reddi viſus eras, nitidum ceu nube remotâ
Phœbus purpureo fundit ab axe diem.
Ipſa lues præmiſſa juvat, fruimúrque dolore:
Confirmant vigilem tanta pericla Deum.

Nec tamen hîc ſiſtit pietas immenſa tuorum,
Unius voti jam rea: plura petit;
Temporáque anticipat, deſideriúmq; propagat;
Hanc tangit quæque eſt, quæque futura ſalus.
Pro Te quiſq; rogat ſupplex, Tibi pectora ſudant
Sollicita, & nobis cura ſecunda ſumus.
Nemo ſuam (Regis tanta eſt reverentia noſtri)
Sed Domini vitam Carolianus amat.

Hen. Molle, Coll. Regal. Socius.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΚΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΟΥ

ΚΑΡΟΛΟΥ

ὑγίειαν ἀναληφθεῖσαν.

Ἔκβαλεν εἰς Κάρολον βέλος ἀργυρέοιο βιοῖο
Φοῖβος. ὀδυρόμεθα δάκρυσιν αἰ Χάριτες·
Τίπτε, φάσαν, βλάπτεις ἱερὸν ῥέξαντα σοῖσι βέλεσσιν
Ὦ ἄνα; Εἶτα γελῶν θήκατο κῆλα θεός·
Ἀμβροσίης δὲ κέλευθον χερσὶν λάβε, καὶ πάλιν εἶπε;
ΠΑΙΕΙΝ, καὶ πάυειν τάς γε νόσους δυνάμαι.

Hen. More, Colleg. Chriſt.

In

Soterion Regi Sereniſſimo Carolo *ſacrum.*

IO, numina ſunt (nec otioſi
Cœlos dii facili ſopore volvunt)
Et regês propiùs vident deorum
Filios, Carolum ſuum tuentur,
Columnam Carolum Britanniarum.
Non illum furor aut acuta morbi
Vis rapit. Scopulos ut unda fruſtra
Pulſat: ſic cecidit maligna quicquid
Molitur metuenda clade Parca.
Io, numina ſunt, nec otioſa.

Jacob. Knowles, Regal.

Ad Sereniſſimum Regem Carolum.

SI tibi, Rex, ſerò Muſæ dixere ſalutem;
Serò fama etiam decubuiſſe tulit.
Scilicet illa metu obſtupuit (temeraria quondam, &
Neſcia frænari) facta moleſta ſibi,
Conſcia votorum quæ toto pectore Muſæ
Concipiunt, noſtræ & quàm Tua juncta ſalus,
Mœſtáque, quàm nigris volitaret conſcia pennis,
Vix auſa eſt tandem tam malè grata loqui.
Quod nollet fieri, differt pia dicere factum.
Pœnæ, eſt pro magno munere, parva mora.
Diluit ingratæ ſic vocis provida culpam:
Quòd valuiſſe priùs, quàm doluiſſe refert.

Sam. Horn, Coll. S. Petri Soc.

In fauſtiſſimam Sereniſſimi Regis
CAROLI
Salutem à morbillis recuperatam.

NUnc morbi meminiſſe tui juvat: Iſte dolorem
Lætitiámque dedit, vulnus opémque tulit.
Morbi ſigna tui periere: ſed undique noſtra
Ora voluptatis plurima ſigna ferunt.
Iſte tuus morbus nobis hæc otia fecit:
Si dedit hæc morbus, quæ dabit ergò ſalus?

J. Cornelius, A. P. Soc.

PUſtula quàm celeri curſu venit, atque recedit!
Languentes morbi tardiùs ire ſolent.
At nimis hoc, Veniſſe, fuit, mala puſtula: Regem
Auguſtum leviter vel tetigiſſe, grave eſt.
En, quæ dicta fuit modò *puſtula*, nomine turpi
Mutato, *morbus regius* eſſe cupit.
Eſto: ſed hic morbus, regi medicabilis uni,
Ad Carolum *ægrotum* non venit, at *medicum*.
Tales puſtulæ erant regis, quibus ipſe medetur
Rex ſacer, & *medici* non petit *æger* opem.
Haud mora, priſca ſalus Carolo redit: haud mora, poſt-
Lætitiæ indultum, nos pia vota damus. (quam

Idem.

Nuper

NUper purpureâ cutis tumebat
Regalis maculâ, repullulánſque
Diris puſtula torruit favillis
Dilectum caput: hinc fluebat imber,
Quo recens populus rigavit ora:
Qui, nè Rex proprio cremetur igne,
Largo flumine lacrymas hiulcis
Fudit ex oculis: nec ille vanus
Eſt viſus ſuperis labor Deorum.
Namque Rex veluti renatus illis
Flammis exiluit, nitórque vultus
Jam vincit Venerem Cupidinémque.
Sic ſcandit Pharius volucris ignes,
Ut vitam renovet; renaſcitúrque
Mille poſt hyemes; refulget atque
Auri lamina puriùs camino
Explorante fidem. Serenus eſto
Jam vultus populi, nec ingemiſcat
Immenſo ampliùs Albion dolore:
Revixit Carolus, reviximúſque
Noſtræ cum Carolo ſalutis Aſtro.

Hen. Vincener Coll. Regal.

NUper languentes ægrotavere Camœnæ:
Præ morbo mutæ conticuere ſuo.
Jam recinunt, rident paſſim, ſaliúntque jocoſæ,
Queis iterum vox eſt reddita, vita, ſalus.
Carole, neſcimus, te decumbente, valere:
Nobis ſumma ſalus undique, ſi valeas.

Joh. Green, Generoſ. C. D. I. Mor-

MOrbus edax hominum Regem quoq; tentat: at illum
Reddidit incolumem gratia ſumma Dei.
Sis (Rex ô) ſimilis renovati pelle colubri,
Aut (Aquila ut) roſtro ſurge novante novus.
Vivat Rex Carolus, vivat Regina Maria,
Et Carolus Princeps, & Marietta Soror:
Vivat, & in Patriam redeat, cum prole, Bohema;
O charum ſemper nomen Eliſa bonis!
Quàm bene cum ſumma jam majeſtate manebunt
Conſortis pius hic, ille ſororis amor!
Dicite Io Pæan, Pæan iterate Camœnæ:
Redditur hinc nobis omnibus una ſalus.

Guil. de Inſula,
ſive L'iſle, Regal.

NIl erat, ex animo ſimiles ſi metior artus,
Unde foret minimo crimine læſa ſalus:
Intravit tantúm; nil ſe quo paſceret illîc
Morbus ut aſpexit, rettulit indè pedem.
Purior excocto repetitis ignibus auro
Surgis, &, ut ſaturæ veris, honore roſæ.
Mens ſine labe tibi, corpus ſine labe: Deorum
Illa ſed effigies nobilis, illa domus:
Illa domus tumidæ vincat Capitolia Romæ;
Illa ſit æterni ſemper imago Dei.

Joh. Sloper, Coll. Regal. Socius.

Salve

SAlve ſancta Salus, & amicæ vatibus herbæ:
Ipſa pias, grati queis carminis autor Apollo,
Ipſe valere jubet, jubet & cantare ſorores;
Et doctos latices, totúmque Helicona laceſſit.
Et Tu, commeritas ſolvunt quo ſoſpite grates,
Quæ priùs (haud alio perculſæ pectora morbo)
Languebant mœſtæ, Domino languente, puellæ,
Carole, (difficiles quamvis ſibi credere tantam
Audent lætitiam, & ſero molimine, merſas
Attonito tardè revocant de pectore voces)
Innocuos plauſus, & Tu pia vota tuorum
Accipe, déque brevi *longum Salvere* periclo.
Ipſa pias viſa eſt populi timuiſſe querelas
Parca, nec, æternis quamvis exercita diris,
Par erat invidiæ, populi commune ſepulchrum,
Cúmq; ſuo totam deſcendere Principe gentem
Portitor, & validam ſenſit ſubſidere cymbam.
Ergò feram cœpti mox pœnitet acris, & ipſam
Divini tangit Capitis reverentia Parcam:
Crudelem quamvis pudet, (ah!) te, Carole, dempto,
Tollere ſolem ipſum, tenebráſque inducere terris.
Vivat, & æternùm ſolio dominetur in alto
Juſtitia, & longos ſceptrum moderetur in annos;
Mortales ut pœniteat contemnere cœtus
Aſtræam, ſuperóſque velit mutare Britannis:
Vivat, & immenſo Pietas contermina cœlo
Dilectum ſuperis populum commendet, & aris:
Vivat caſta Fides, & Tu Prudentia, moles
Quæ regis immenſas, atq; impete pectora pulſas
Ingenuo, ſeris uſum nec quæris ab annis.
Vive, & Neſtoreos annos, ô Carole, vince.

Ad mores populúmq; tuos compone Britannum.
Interea parvus ludat Regalibus aulis
Carolus, & teneros ſuperans virtutibus annos,
Creſcat in exemplum, ſoboles immenſa, paterni
Pectoris, ut vultûs; virtutum & nominis hæres
Diſcat ab ingenti Sceptrum tractare parente.
Carole, tum plenus, nunc ut virtutibus, annis,
Exue mortales artus, Sceptrúmque ſupernum
Aggredere, háncq; tuam muta meliore Coronam.
Dii, quibus interea regni ſpes una Britanni
Nititur, Alma Salus, & carminis Autor Apollo,
Ad thalami vigilate fores Regalis, & omnem
Depoſito memores ingenti pellite morbum.
Sic tibi, Diva Salus; & ſic tibi, Cantor Apollo,
Plurima fumabunt noſtris altaria donis.

Guilielmus Williams, è Collegio Trinitatis, Th. Williams Baronetti filius natu maximus.

Ad Sereniſsimum Regem CAROLUM *de recuperata valetudine.*

E*Xul turribus* audias
Infauſto *Angliacis*, Melpomene, lyram
Semper pollice quæ moves:
Et ſolus tetrici diſcute nubila

Horro-

Horroris, *Jubar aureum*;
Et ſolus tenebras triſtitiæ fuga,
Anglorum *Jubar aureum.*
Sic ſummo Tua Te ſentiet Anglia
Dilectum penitus Jovi:
Sic ſe læta ſuo ſentiet Anglia
Dilectam penitus Jovi.
Dilectam Carolo terra Britannica
Seſe ſentiet hinc ſuo:
Dilectum Carolus ſéq, Britannicæ
Terræ ſentiet hinc ſuæ.
Sic nil noſtra mali ſentiet Anglia.
Ilex tonſa bipennibus
Ut vires teneras mox repetit ſuas;
Mollis gaudet ut hinnulus,
Agnellúſve tener, ſedula quem manus
Ex ore eripuit lupi,
Urſíve, aut rabidæ Tigridis unguibus:
Quæ penè occidit Anglia,
Vires lætitiæ ſic repetit ſuas;
Gaudet, ſedula quòd manus
Cuſtodis Caroli jam Carolum ferâ
Morbi fauce, quòd Angliam
Ex ore eripuit, quem timuit, lupi:
Gaudet, ſummáque gaudio
Laxat fræna; ſuíque, & Caroli Deum
Cuſtodem precibus petit,
Ut nunquam Clarius nube Deus nigrâ
Rurſus deliteat ſuus;
Ut nunquam Carolus deliteat ſuis.

Rob. Clerk, Regal.

SOTERIA AD REGEM.

ECce novus noſtras venit natalis ad aures,
Carole Magne, tuus: nec enim quis computet annos
Tranſmiſſos. Naſci, populo commune; renaſci
Taliter, ínque novos ſemper revireſcere ſoles,
Non niſi Regis erat, qui plurima cura Deorum eſt,
Et quem perpetuis ſuſtentat Jupiter aſtris.
Quis tibi tunc animus, morbo circundatus iſto
Audiſti Regum cùm funera dira duorum?
Funera non terræ motu, non illa cometâ
Præmonſtranda ſatìs, rapidi licèt ætheris omnes
Unum confertim igniculi glomerentur in aſtrum.
O quàm terrarum tunc Mars (jam, credo, Deorum)
Spectandus rutilis cecidit Guſtavus in armis!
O quàm (ſyderibus quamvis priùs ortus iniquis)
Magnus ſydereos fugit Fredericus in orbes!
Cùm tales animas ad ſedes ire beatas
Vidiſti, poteras contemnere, Carole, lucem,
Et mortem ſperare lubens; ut ſcilicet illis
Uſus Epiſtathmis, qui lata per atria cœli
Exquirant, quæ mox te ſint habitura Deorum
Concilia; an ſuperi meliori Ixionis orbe,
Aut Ariadnæâ cingantur veſtra coronâ
Tempora, ſeu malis habitare ubi lactea cœli
Semita nocturnis fulget præſtantior aſtris.
Jupiter at nondum ſtatuebat Principe tanto
Imperium ſpoliare tuum, ſed candida fatis
Et meliora tuæ tradebat ſtamina vitæ:
Ut, qui jam morbo langueres, clarior indè
Hunc populum regeres, æternáq; ſceptra teneres.

Haud

Haud ſecùs in liquidas delapſus Tethyos ulnas,
Obnubit noſtrum densâ caligine cœlum,
Protinus Eoum Phœbus revolutus in ortum
Illuſtrat patulum radiis melioribus orbem.

Jo. Pearſon, Coll. Regal.

Ad Britanniam.

LUgeat amiſſum reparanda Bohemia Regem,
Plangat felicem Suecia mœſta Ducem:
Tu verò exulta ſalvo, Brittannia, Rege;
Æterna ex illo gaudia fonte fluant.
Dum tamen exultas, nec quaſſa Bohemia Regem,
Nec plangat nimiùm Suecia mœſta Ducem,
Principe namque tuo, felix Brittannia, ſalvo,
Rege nec illa caret, nec caret illa Duce.

Idem.

Carmen gratulatorium, convaleſcentiæ Regis noſtri invictiſſimi ſacrum.

O Inſolentes puſtulæ,
Morbilli iniqui Carolum
Auſi potentem figere
Tumore ſuperbiſſimo!
Sed quidpiam illi faſtui
Subeſt notâ digniſſimum;

Omnes in uno Carolo
Conduntur Angliæ incolæ:
Omnes in eo vivimus;
Perimus, eo mortuo.
Ut enecarentur viri
Tot integri, næ opus fuit
Aculeorum examine;
Opúſque morbo plurimo,
Variſque perverſis, malis.
At (gratias noſtro Deo)
Omnes in eo vivimus,
Valemus omnes integri.
Florem virûm ἐξανθήμαλα
Iſthæc nequibant perdere:
Corollam Hygeię floream
Proinde Muſæ nectite,
Pro puſtuliſque ſingulis
Libate victimam Deæ
Salutis, amandæ, bonæ.
Quæ nubem, adorſam pellere
Serenitatem Regiam
Decúſque noſtrum, diſpulit,
Nobiſque nos jam reddidit,
Et Angliam totam ſibi.

Rich. Bulkeley, in Art. Mag.

Coll. D. J. Soc.

Lin-

LIngua, tuum officium eſt CAPITIS proferre dolorem,
Auri quem retulit nuncia fama meæ:
Sin dolor impediat vocem, ſuccumbe dolori;
At diſcant oculi flendo rigare genas.
Flendo vocent Phœbum, dixi. Sed Apollinis artem
Prævertit facilis dextra ſecunda Dei.

Gr. Sheaf, Coll. Regal. Socius.

AUdaces papulæque puſtulæque,
O ſævæ nimis, ô nimis ſuperbæ!
Viles quis prohibet colore buccas
Mœſto pingere, pauperúmque frontes
Tentare exiguas? Sed (oh!) dymaſtas
Claros mittite, principúmque vultus.
Poſthac vos ſcio plurimùm futuras
Paſſim vel ſolito magis tumentes,
Regalem faciem quòd occupâſtis.
Laſcivire greges licet per omnes,
Haud rurſus tamen eſſe proditores.
O ſævæ nimis, ô nimis ſuperbæ,
Audaces papulæque puſtulæque!

Sam. Whiteway, Aul. Cath.

UT ratis nutat, mare quam flagellat
Montis undoſi trepidante pulſu,
Et deos Eurus quatit inquietâ
Puppe ſedentes;

Caſtoras.

Caſtoras nautæ dubiis ocellis
Et manu quærunt timidâ faventes,
Pallet exanguis ſtupet & carinam
Turba ſepulchrum:

Sic timor mentes ſubitus tuorum
Cepit; & regem, patriæ parentem,
Inſulam & totam, malus obſidebat
Jupiter idem.

Non graves nobis tabulæ ſororum,
Non poli leges rigidæ fuerunt:
Morbus & magni brevis eſt repertus
Cauſa triumphi.

Vince ſic hoſtes tumidos, & iras
Fortis adverſas; canet & fugaces
Ante te turmas pia quæ ſalute
Muſa ſuperbit.

Thom. Gearing, Regal.

Περὶ τῦ Βασιλέως τὴν ὑγίειαν ἀναλησαμένυ.

Ἔ Αλαβε τὸν βασιλῆα νόσ⊖· τῦτ' ἄλγος ἔπαξε.
Δηρὸν δ' ὃ κρατέφην ἴσχυε· τῦτο χαρά.
Ὅπι νόσῳ ἔνοχος, Θητὸν βασιλῆα νοεῖτε·
Ὅπι νόσον ταχέως ἔτραπεν, Ἡμίθεον.

Ἵλερμος Δαῖος ἐκ ὃ Βασιλέως.

In

In faciem Auguſtiſs. Regis à morbillis integram.

MUſa redi; vocat alma parens Academia: Noſter
En redit, ore ſuo noſter Apollo redit.
Vultus adhuc ſuus, & vultu ſua purpura tantùm
Vivit, & admixtas pergit amare nives.
Túne illas violare genas? túne illa profanis,
Morbe ferox, tentas ire per ora notis?
Tu Phœbi faciem tentas, vaniſſime? Noſtra
Nec Phœbe maculas novit habere ſuas.
Ipſa ſui vindex facies morbum indignatur;
Ipſa ſedet radiis ô bene tuta ſuis:
Quippe illîc deus eſt, cœlúmque & ſanctius aſtrum;
Quippe ſub his totus ridet Apollo genis.
Quòd facie Rex tutus erat, quòd cætera tactus:
Hinc *hominem* Rex eſt faſſus, & indè *deum*.

Craſhaw, Pembr.

Soteria pro Rege Carolo.

QUalis veliferi dubius Palinurus aratri,
Verbere quem ſalſo Jovis importuna ſecundi
Ira flagellavit, ſacro rorantia figit
Veſtimenta tholo, tibi rex Neptune trophæum:
Talis ego, umbriferis nuper propè victima Divis,
Hæc tibi, quæ potui, tantæ monumenta ſalutis,
Phœbe potens, animæque chelyn, protenſâque vitæ
Fila fero: nec enim tanto ſine numine ſalvus

Has tibi votivas potuiſſem tendere chordas.
Nam cùm dilectas Caroli eſt populata medullas
Inſperata lues, non expectata Britannos
Puſtula Lernæo creſcens pollentiùs angue
Strinxit, & inſano mea viſcera torruit igne.
Nec mirum ſi nos collato pectore mixtos
Lurida funeſti junxit concordia morbi:
Invalidos etenim paſſim famulantur in uſus
Membra, nec aſſuetam poſſunt ſperare ſalutem,
Dum caput ægrotâ morborum nube gravatur.
Stat noſtrum cum Rege melos; nec muſica cœlis
Ulla, niſi ætherios placidè regat Angelus orbes.
Ergò, cùm ſævi ſquallentia germina morbi
Depoſuit Carolus, (ſenio ceu lubricus anguis
Exuitur) meliórque alios revireſcit in annos,
Parcite vel gemitus, vel ſingultantia verba
Suſpirare piis lacrymarum mixta procellis:
Quin potiùs mecum lætis clamoribus Io
Ingeminate, viri: revocârunt acta ſorores
Stamina, ut hæc nobis nova ſint primordia vitæ.

Ad Britanniam.

ANnulus es mundi, ſpecioſa Britannia, ſedem
Inque palâ Carolus gemmeus hoſpes habet.
Cœperat hæc nuper morbo liveſcere gemma,
Atraciâ ut Solis ſubrubet arte color:
At (quaſi Dalmaticum flammâ explorante metallum)
Emicat in puro purior orbe nitor.
Collaudet Gallus Siculæ jam grana ſororis,
Gemma tuam decoret cùm pretioſa palam.

S. Brigges, è Coll. Regal.

Inſula

INſula ſiqua datur quæ *fortunata* meretur
Dici; vel titulo jure tumeſcit eo:
Tu dilecta Deo vocitaberis, Albion, illa;
Cui Regem toties *reddidit* atque *dedit*.
Nam quod ab Hiſpanis Numen modò reddidit oris,
Nunc dedit è morbo, Carole, te reducem:
Nec tibi, ſive tuis, reparatur, Carole, tantúm;
Sed patriæ, & nobis omnibus una ſalus.
Pergite vos Superi, quem reſtituiſtis, amare;
Et facite ut longum *vivat*, id eſt, *valeat*.

Guil. Norwich, Coll. S. Pet.

QUi priùs abdiderat ſacros caligine vultus,
Admiſſo Phœbus gratior exit equo.
Nec quòd deficeret, ſpiſſis pro tempore lumen
Nubibus obductum eſt, Terra Britanna, tuum:
Nec, niſi celato pauliſper lumine, terris
Quo poſſit curam prodere Numen habet.
Hinc ceſſit Princeps, hinc exerit ora, ſuiſque
Vel ſolito vultu vel meliore nitet.
O quàm damna juvant! quantiq; pericula! Numen
Non poterat, ſemper tuta, probare, ſalus.

M. Day, Regal.

FEſta genethliacis celebrantur qualia pompis,
Quando novam ſobolem læta ſalutat anus;

Quantis Roma fremens reſonabat plauſibus, urbem
Quando redux albis Cæſar adibat equis;
Ornetur tantis lux illa beata triumphis,
Quæ te reſtituit, Magne Monarcha, tuis:
Illa tuos pariter tibi, Carole, reddidit Anglos,
Qui penè exanimes ingemuere malo.
Spes etenim vitæ reſtaret nulla miſellis,
Cùm tu langueres, Carole, noſtra ſalus.
Quis furor audacem Pythona agitaverit iſtum,
Telis qui objecit ſemet, Apollo, tuis,
Qui medico digiti contactu perdere virus
Lethiferi morbi triſte feróxque potes?
Scilicet ergò tuum tentavit ſpargere corpus
Tabificis maculis ambitioſa lues,
Morbi ut Regalis titulo decorata, Britannis
Eſſet grata magìs pernicioſa lues.
Tanta tuo, Princeps, perfuſa eſt gratia vultu,
Tam mirus placido fulget in ore decor,
Ut, quamvìs maculis frons ſit conſperſa, tabella
In terris haud ſit pulchrior ulla tuis.

R. Boreman, in art. Bacc. Coll. Trin.

ESt quidam in populo frequens vocatus
Morbus Regius, & valente Rege.
Contrà, qui Caroli quatit ſalutem,
Noſter eſt, *Epidemicúſque morbus*
Dicatur, populo licèt valente.
Nempe Principis eſt, & eſt popelli

Salus

Salus mutua, ſympathîa dulcis.

At qui Principis obſidet ſalutem,
Tantùm unus: (nimis heu, nimis vel unus!)
Verùm tu interea, miſella, morbos
Sentis, Anglia, mille, mille peſtes;
Ac ſi è pyxide pullulâſſet illâ
Pandoræ nova febrium propago.

Ægrotat Carolus? *Tremor* per oſſa
Anglorum *gelidus* cucurrit ima;
Quaſſavit febris *algidum* popellum.

Ut demum valeat, precantur omnes
Æſtu pectoris: illa *febris ardens.*

Vota concipiunt, quotidiéque
Coram Numine procidunt, precéſque
Fundunt: *Comitialis* ille *morbus.*

Toto pectore Caroli ſalutem
Ardenter ſitiunt, *hydropicorum*
Ritu. Denique tabis inſtar atræ
Depaſcit dolor Angliæ medullas:
Phthiſin lethiferam fuiſſe credas.

At Rex convaluit; fugantur omnes
Morbi: pyxide ſpes remanſit imâ.

J. Duport, Coll. Trin. Socius.

EFfulſit nullus Sueco moriente cometa;
Præſcia nec fati ſtella, Boheme, tui:
Nimirum Carolus dum vivit, vivit uterque,
Et Guſtavus adhuc, & Fredericus adhuc.

Aſtra favent: necdum rutilis locus eſſe cometis
In Britonum cœlo, dum valet ille, poteſt.

Tentavit Regem morbus, non ſuſtulit: Unde?
Tam ſanctum vidit, credidit eſſe Deum.

Ægrotas? moritur: Revaleſcis, Carole? vivit
Anglia. Sic fato ſtátque cadítque tuo.

Idem.

Ἄνθρωπε, μὴ κλεῖτε κρείσσονι.

HErodotus taceat quæ dixit * verba parentis
Mutus in auxilium Regius antè puer.
Regule, non opus eſt tua fata repoſcere, propter
Quem non ipſa auſa eſt eſſe Ruina nocens.
Exemplo noſter nobis ſit Carolus unus
Quantæ ſint curæ Regia ſceptra Deo.
Hunc peteret morbus cùm nuper perfidus, auſus
Heu quàm grande nefas! nam petiiſſe nimis:
At poſtquam agnovit quàm ſacrum hoc pectus, abire
Cœpit quàm celeri venerat antè pede:
Omne ſuum ponit ſtupefactus virus, & illam,
Quam Majeſtatem læſerat, ipſe timet.
Nimirum tenuit noſtras Deus ipſe querelas,
Et ſibi quàm charus Carolus edocuit.
Eſt ubi damna juvant; ſunt ipſa pericula tanti:
Corpora non poterant ſana probare Deum.
Propter quem morbus miteſcit, & eſſe Deorum
I nunc hunc curam perfida turba nega.

T. C. Coll. Jeſ. Muſa-

MUſarum valet autor, & patronus:
Tardè ſacrificent quid & Camœnæ
(Lector) quæritur. At ſatis ſit illud:
Morbus perfidus ut malum occipit clàm,
Sic hinc ſe tacitè irrepertus ulli
Ipſus ſurripit: éſtque cauſa; læſæ
Majeſtatis enim reus tenetur.

Idem.

In auſpicatiſsimam Sereniſsimi Regis

CAROLI

convaleſcentiam Σωτήεια.

NEc Morbus, nec Mars, nec Mors diademata curant.
Nec Morbum, aut Martem, aut Mortem diademata
Martis ab Arctoo venit qui filius orbe, (curant.
Reddidit Huic diadema: Illi, cui reddidit, ipſum
Mors tulit: Et diadema Illi, qui reddidit, ipſum
Mars tulit. Et Morbus diadema beatius illis
Tentavit: ſed vix tentârat, at ocyùs ipſum
Pœnituit tentâſſe, ſuæ puduítque repulſæ.
Haud ſolitus fruſtra Regum Procerúmque ſaginam
Tentâſſe: (hinc Regum Procerúmque breviſſima vita)
At fruſtra Carolum: Regnum qui temperat, Ipſe
Temperat & Sibi: Nec morbum tentâſſe nocebat.

Puſtu-

Puſtula Morbus erat; Non Morti prævius ille,
Prævius at vitæ Morbus Medicina futuræ:
Non Carolo humorum cruda indigeſtáque moles,
Materies Morborum ingens, & prævia Morti.
Non Marte atroci, non fuſo ſanguine gaudet
Chriſticolûm: Pax alma Illi, Illi Pacis & Autor
Temperat, atque parem reddit, qui temperet orbem.
Marte alii læti, Bellíque-potente triumphent:
Nos Caroli Vitâ, nos Pace-valentis ovemus.

Cecinit gratulabundus R. G. C. C. S.

SCilicet emeritum voluit natura reverti
Numen, & ob pacem credidit eſſe ſenem.
Quàm rutilæ patuere fores! laxatáque Cœli
Machina venturo movit Atlanta Deo!
Sydera pendebant, & certavere viciſſim
Quem Decus ætherium vellet habere locum.
* *Apoſtrophe ad Regem.* Invitat cœlum: * Superos at parce beare,
Differ & optantis gaudia longa poli.

HEu, quanti dolor ille fuit, Rex magne! Tuorum
Nulla ſalus potuit firma probare fidem.
Quæ ſopita priùs, de Pallade flamma reſurgit
Purior: & cumulat gaudia magna timor.
Diſplicet immodico nobis comœdia riſu,
Hinc peragunt partes falſa pericla ſuas.
Nec cibus oblectat morſu fraudatus aceti:
Grata magis madidis gaudia mixta genis.

Debili-

Debilitata velut Vulcani copia guttis
Exiguis, flammâ ſplendidiore micat:
Sic, interpoſito noctis velamine, fulges
Purior in radiis, Phœbe coruſce, tuis:
Sic, Auguſte, tibi grata eſt mutatio; nóxque
Nigra facit vitæ candida fila tuæ.

Carolus Maſon, Regal.

QUod novum repentè numen carmen iſtud ſuggerit?
Quis volubiles trochæos inſcienti dictitat?
Aut abactum à fonte Phœbi, inaſſuetum carmini
Entheos redire cogit ad choros Phœbeïdum?
Fallor? an Muſas canentes undiquaque exaudio?
Salva Pietas, Salva Patria, Salvus eſt Rex Carolus.
Deſino mirarier. Nec iſtud eſt Apollinis
Numen, aut novem ſororum: Major hoc agit Deus.
Carolus morbo ſuperſtes gratias canit Deo.
Ille cantat: Nos tacemus? Gaudiúmne publicum
Muta non reſolvet ora, vel negante Apolline?
In triumpho patriæ tacere, perduellio eſt.
Quiſque cantet, quiſque ſaltet, quiſque ſaltem ſuccinat,
Salva Pietas, Salva Patria, Salvus eſt Rex Carolus.
Salvus eſt Rex Carolus? Quid illud eſt periculi,
Quod fuiſſe, ſed nec eſſe, rumor unà nunciat?
Quid? periclitatam in uno Rem fuiſſe Publicam,
Nec tamen pro Rege vota nuncupata publicè?
Prima vox ſalutat aures civium canentium,
Salva Pietas, Salva Patria, Salvus eſt Rex Carolus.

Fama, quæ velox malorum nunciatrix crederis,
Unde pennis illa inuſitata venit tarditas?
Defuturam credidiſti nuncio fidem tuo,
Si Deo charum caput periclitari diceres?
An magis, ſublimioris eſſe providentiæ
Credimus, tanto pavore nè occupatis mentibus
Sera demum haud credituris afforent ſolatia?
Gaudii vix jam capaces, at timore liberi
Ore læto, corde læto, hoc concinemus canticum,
Salva Pietas, Salva Patria, Salvus eſt Rex Carolus.
Jámque Regem liberatum conſalutant ſubditi,
Jámque Regem liberatum conſalutant literæ.
Quémque ſubditi *Parentem*, literæque *Apollinem*
Sentiunt, utrinque honorant ſubditique & literæ.
Vox ſonat diverſa, ſed vox una comprecantium eſt,
Non ut ætas iſta ſola, ſed nepotes concinant,
Salva Pietas, Salva Patria, Salvus eſt Rex Carolus.

S. H. Coll. Jeſ.

NUnc Pæana Deo læto cùm diximus ore,
Edidimus plauſus, jubila, vota, preces;
Nunc ubi lætitiæ genióque litavimus, ecce
Pergimus ad metricis verba ligata modis.
Hactenus exiguas complêrant undique mentes
Gaudia: ſunt vacuæ carmina mentis opus.
Scribere vix tandem paſſa eſt immenſa voluptas:
Parva loqui poſſunt gaudia, magna tacent.
Carole, da veniam, ſi noſtra noviſſima Muſa eſt:
An magis illa nova eſt? Quin magis ergò placet.

R. Aſhton. Aul. Pembr. Sors

SOrs illa miſera, & durus Epimethei ſtatus,
(Inauſpicatâ qui recluſâ pyxide
Totum per orbem cuncta diffudit mala)
Attingit omnes, quos parens tellus alit.
Torquet catenâ ferreâ immitis Dolor,
Deturbat animum vanus & præceps Furor,
Carnifice nullum liberum Curâ caput.
Jubila, triumphos, gaudia minuunt febres,
Alacríſque frangunt mentis ardentem impetum.
Annos volantes turba morborum incitat,
Suámque vitæ ſæva brevitatem invidet,
Æterna tanquam ſecla pertimeſceret.
Pars nulla noſtri corporis morbo vacat:
Et mille ſentit oculus ægritudines.
Et cùm juventæ blanda mors pepercerit,
Longâ ſenectus morte perimit indies.
Conditio vitæ nulla, quin fati parem
Severitatem, ac tetricas leges ferat.
Ipſóſque Reges jura Parcarum premunt,
Morbíſque quatiunt: regnat in Reges febris,
Eóſque cogit tremere, quos orbis tremit.
Chari boníque non ſalutem Principis
Vis ulla ſceptri ſervat, aut oſtri nitor,
Altíque fulgor gemmeus diadematis;
Sed cura cœli, & maximi favor Dei.
Floret ſalute Principis populi ſalus,
Idémque morbus Regis & Regni: vigens
Et vegeta ſalvò Rege ſtat Reſpublica;
Illo jacente pallet, ac languens cadit:
Nam corpus angit maximè Capitis Dolor.
Cùm rediit almum Regii vultus jubar,

Quod nube furvâ texerat morbus gravis,
Mœroris abeunt peſſimæ caligines,
Exul profundam triſtitia noctem petit,
Gaudiáque geminat ſolida poſt morbum ſalus,
Et ſanitatem firmat, ut medici ferunt:
Tuámque firmet, Carole, quem nuper ferox
Violare morbus auſus; at vitæ tamen
Ut in periculum venires, noluit.
Inopina venit, vidit, ac fugit febris;
Medicina nempe, vota populi fervida,
Precúmque thura, & lacrymarum balſama:
Cui ſoli habemus gratias, Medicus, Deus.

E. King, Coll. Chriſti Socius.

INgentes animæ dignatáque nomina cœlo,
Quo vos cunque tenent ordine templa Deûm,
Lacteus ætherios ſeu circulus aſpicit annos,
Collatíſque animis nobile lumen habet,
Parte poli ceſsítve Tonans, Guſtavus & illîc
Bellorum fulmen, túque Boëme micas,
Sydereas implete domos, nec ſtrangulet arcto
Limite ſe denſi ſancta corona chori.
Contentus meruiſſe Deos, veſtigia tanget
Proxima, dignatus Carolus ore ſuos.
Plùs ſatìs eſt, voluiſſe ſequi: mutatus abundé,
Penè Deus, dum vos cogitat, ille fuit.
Occidit aſtrorum, redit & fax aurea: ſydus
Hoc cadat; æternis nox ruet atra rotis.

Nemo

Nemo polis invidit opes, cenſúſque deorum
Fulgentes oculo turbidiore putat.
Juſta licèt, magno quæ nondum debita cœlo
Quid petitis? Superi, Carole, juſta petunt;
Sed peragenda manent te digna: medetur Apollo
Et tibi, ſis populis ut medicina tuis.

Ad Regem.

IPhiclus ut ſtantes plantâ libavit ariſtas,
Vidit & alatos poſt ſua terga Notos:
Sic cita ſydereos tetigit, cita tranſiit artus
Peſtis, & in verſus ocyor Iſis abit;
Ex re nata dedit, celeríque ſimillima morbo:
Ingenium formam ſic ſibi quamque capit.
Regius à tergo morbus ſtetit: Ille, quod unum
Diſcrepat, eſt vultus auſus adire tuos.
Serior, at tutam tibi Chamias unda ſalutem
Optat: ob acceptam nec minùs Illa tumet.

Iſ. Ollivier, Regal.

ILla tuæ formæ variis *via lactea* ſtellis
Emicat: Angligenûm percutit oſſa tremor.
Tu tamen ignoſcas, Indulgentiſſime: ſtella
Nam viſa eſt populo quæque *Cometa* tuo.

R. Williams, Coll. Regal. Socius.

HÆc quæ carmine plurimo triumphat,
Et lætas pede libero choreas
Jam felix domus explicat; ruinæ
Quàm vicina ſuæ, nupérq; Fati
Tantùm non tulit ultimos furores!
Morbus dum Carolum premit, facéſque
Noſtras peſſima Regios ocellos
Obfuſcare lues poteſt, & ingens
Dempto lumine procreare damnum:
Sed quanto canit abſoluta damno!
Sentit Rex iterum ſui popelli
Pleno flumine gaudium, & creatas
Muſas nomine redditæ ſalutis.
Erubeſcit inops, ſuóque morbus
Penè creditur innocens dolore:
Ac ſi relliquiæ pudore facti
Horrerent ſcelus impudenter auſum.
Poſthac quis metuet tuæ ſaluti,
Clementiſſime Principum? Querelas
Totius metuit, precéſque regni
Cœlum, dum prohibet feras ſorores
Filum rumpere gentis univerſæ.

HIc quâ pullatis infauſtula turba lacernis,
Triſtis & attonitam polluit umbra domum,
Jam florent redivivæ animæ, dum, munere Cœli,
Anglia non ſentit damna carendo ſua.
Poſteritate ſuâ fruitur Rex laudibus, &, quas
Morte alii, ſentit non moribundus opes.
Et nè fortè dolor, quem ſenſerat ille, Camœnas
Pollueret tardo verſibus ingenio,

Reddita

Reddita Muſa ſibi eſt, & ſit te ſoſpite, Cæſar,
Non minùs illa tui, quàm tibi, noſtra ſalus.

D. Wyat, Bacc. in art. Coll. Trin. alumn.

LAnguida decubuit languente Britannia Rege:
Soſpite, ſollicitos exuit illa metus.
Pars dudum in lætos properavit grata triumphos,
Penderet ut voto debita ſacra ſuo:
Pars ſtupet, & tanti vix dum ſecura pericli
Siccat adhuc madidas anxia Granta genas.
Difficilis, facilíſque fides, teſtatur amorem
Utraque; nec certum eſt, illa vel illa magís.
Multùm exoptatam nobis ſperare ſalutem
Nec minùs urget amor, nec minùs obſtat amor.
Parce (ſit & vanus ſemper, Rex Magne) timori,
Qui facit officium lentiùs ire ſuum.
Serior ad ſacras, ſed tandem, concinit aures
Muſa, vel ob tantas officioſa moras.

Tho. Rowe, Coll. Regal. Socius.

TE, Rex Carole, puſtulæ ſalutant,
Laſcivæ cupiunt manus vel ora
Ut tangant, levitérque ſuavientur:
Illud cùm minùs impetrare poſſint,
Cedunt, & Carolum jubent valere.

R. Aſhton, in art. Bacc. Aul. Pembr.

Exulet

EXulet in ſylvas taxus funeſta, cruentos
Protinus ad Belgas mœſta cupreſſus eat.
Te virides hederæ, te laurus Apollinis, ornent,
Florida ſerta tuas, terra Britanna, comas.
Invida mors Caroli tenuavit licia: Quanti
Nobis cauſa fuit, vel tenuâſſe, metûs!
Quàm ſuſpecta fuit tunc ars operoſa medentum!
Quàm gemuit mœſto plena timore domus!
Qui tibi tunc pallor pro conjuge, blanda Maria!
Quàm neglecta tui cura decoris erat!
Quàm fueras ægrè divulſa amplexibus! Ipſi
Ah morbo quoties oſcula anhela dabas!
Alcyone vernos non ſic Trachinia nidos
Circuit amplectens, nec Philomela ſuos.
Dextra ſalutiferas mollis dum miſcuit herbas,
Pro Carolo fudit prodiga lingua preces.
Audita es Regina potens: en fila tetendit
Invidiam metuens Parca ſevera tuam.
Indue jam ſolitos vultus: præſentia luctus
Æquent præteritos gaudia, ſpésque metus.
In Caroli ſedeas gremio pulcherrima, donec
Sit tibi vir Neſtor, túque Sibylla viro.

Johan. Jones, Coll. Regal. Socius.

QUæ nova Parcarum feritas? quo numine fretæ
Audent in tantos mittere tela deos?
Exundans lacrymis Rhenúſque & Pannonis ora,
Mœſta gemunt reges occubuiſſe ſuos.

Fatorum

Fatorum effrænes miratur Suecia vires,
Tota ſtupens regem poſſe perire ſuum:
Nec ſatiata tamen tantorum funere regum,
Tentârunt noſtrum fata ferire Jovem:
Non tamen internas penetrârunt tela medullas;
Scilicet hæc trepidâ miſſa fuêre manu.
Sæva licèt, noſtras timuerunt fata querelas,
Invidiam populi nec potuêre pati.

H. T. C. T.

AT quo ſolebant cæteri morbo premi
Num Regius poteſt infans? Poteſt pater:
Sed ſorte non gregali (Carole) te decet
Vel ferre morbum, vel valere denuo;
Ut, quæ popellum puſtulæ vexant graves,
In te micarent gemmulæ, & tandem fores
Ægrotus, at nec ægrotus; (bonum Deum
Agnoſco) nempe id exigit populi ſalus,
Æger fuiſſes, convaleres protinam.

Ad Carolum Principem.

DEbetur annis, Carole, morbus hic tuis,
Quem fortiter ferens Pater quaſi Regio
Juſſu repreſſit, ut nihil vel à gravi
Morbo timeres. Si tamen te corripit,
A Patre convalere ſic diſcas puer.

Henr. Ferne, Trin. Coll. Soc.

CEſſerunt lacrymæ plauſibus impares,
Benignúmque Salus explicuit ſinum:
Quo jam thure litemus,
Sodales, niſi carminum?
Dum vulnus valido in corpore morbidum
Graſſaretur adhuc: Ut, quaſi Gorgone
Admotâ, obriguit plebs,
Et mœſtus procerum chorus!
Marmor durum, adamas, indomitus ſilex
Urget Chamiadum triſtia pectora:
Excuſſa eſt lyra Phœbi
Dextræ, preſſa ſilentio.
In fletus Niobe ſolvitur Anglia.
Quid? Eſſétne aliud Cæſare mortuo
Quàm corpus ſine corde,
Vel puppis ſine remige?
Exactis lacrymis gaudia promovent,
Et vires repetunt fortiùs inditas:
Vultu Gratia læto
Sedens pulchrior enitet.
Exultant Britones Principe reddito; ut
Amyclæa legens littora Troïcus
Paſtor, Tyndari, cùm Te
Pennatâ tulerat trabe.

Rob. Newman, Coll. Regal. Socius.

ERgóne faſtidit plebeii corporis offas?
Appetit inſolitas & Libitina dapes?

Ergóne

Ergóne mors tandem vulgaria fercula temnens
Sanguine Regali ſe ſatiare cupit?
Abſorpſit nuper binos; Rex tertius hæſit
Faucibus: (an Deus hic, ſemideúſve fuit?)
Guſtavit Carolum, ſed non deglutiit. Euge,
Morbe, quid impalles? puſtula, quídve tumes?
I, fuge, ſi ſapias, aliam nunc excute quercum:
Nempe putas Carolum tam citò poſſe mori?
Falleris, æternóſque, precor, fallaris in annos.
I, fuge, morbe, procul: Carole, vive diu.

J. Duport, Coll. Trin. Socius.

PUſtula nulla fuit; Muſis animata revixit:
(Quis tuus audito murmure, Chame, metus!)
Viſa per æternas ſenium ſperare papyros:
Viſa; ſed eſt propero carmine juſſa mori.
Auribus in ſacris avis officioſa *Salutem*
Plurima jam cecinit; ſedula noſtra, *Vale.*

Guil. Fairebrother, Regal.

DUm tibi terribilis minitatur, Carole, morbus,
Vicerunt facilem publica vota Deum.
Et nunc, te incolumi, ſaturat nos tanta voluptas,
Quantus ob infirmum ceperat antè timor.

Jo. Murray, Gen. Regal.

TE cœlo demiſſa ſalus, Rex Magne, jacentem
Suſcitat: et ſalvum carmina noſtra canunt.
Phœbus in utroque eſt: Qui dum tibi, Carole, ſervit,
Et domus *Admeti* ſordet, & ira *Jovis*.

Hen. Bing, Generoſ. Regal.

Ad Oxoniam, quòd nos ſoteriis ſuis antevorterit.

NEc turge tamen, ô ſoror, priori
Quòd ſis carmine gratulata Regi.
Non libamine ſcilicet priori
Tu cœlis quoque gratias dediſti.
Noſtrûm gaudia (nec novum videtur)
Grato pondere tardiora ſerpunt:
Ceu Gadum ſpoliis onuſta navis
Latum lentiùs indè ſulcat æquor.
At nec ſpes ſolidæ priùs ſalutis
Nos in carmina provocare viſa eſt:
Seri nos fuimus, ſed indè certi.

Ga. Naſh, Aul. Pembr.

Muſarum Cantabrigienſium deprecatio.

ILle minùs gaudet, lentè qui gaudet? in omni
Feſtino plauſu res odioſa mora eſt:

Igno-

Ignoſcas nobis, ô Carole; noſtra videntur
Carmina nec greſſus accelerâſſe ſuos.
Audaces aiunt (tantum decus enitet ore)
A facie papulas abſtinuiſſe tuâ.
Noſtráque te coram multùm cunctata venire
Muſa, venit tandem, ſed pudibunda venit.

G. Boteler, Coll. S. Petri Socius.

QUantillo pereunt tempore puſtulæ,
Quæ ſunt mors aliis, ſtigmata cæteris!
Hîc vitæ & decoris nulla pericula.
Diſcors ergò viris ſtamina ferrea
An fatum traherent, vel ſit hoc indici;
Morbilli Tibi ſunt, mancipiiſque mors.

J. *Neal, Aul. Pembr.*

Ad Regem.

CArole, ſi populi *valuiſſent* vota Britanni,
Non *ægrotâſſes*. Si poſthac illa valebunt,
Vel tibi perpetuam concedent Aſtra ſalutem,
Vel tibi *primus* erit morbus *poſtrema* ſenectus.

Th. Dugard, in art. Bacc. Coll. Sid. Suſſ.

CAROLUS STEUARTUS.

Anagram.

SALVUS EST CURATOR.

CUrator populi, Deûmque cura,
Regum Carole ſumme maximorum;
Quem morbus nimio dolore tentat,
Suſtentat parili favore Numen:
Dii mites Tibi reddidêre vitam;
Tu nobis Deus, æmulúſve Divûm,
Lugubres reficis ſalute mentes.
Quos nuper gemitus dedêre vulgus!
Quæ ſuſpiria! Jam valemus omnes,
Dum Regem validum, ſuperſtitémque
Amplexamur. Iõ canant Britanni,
Te ſalvo reboënt Iõ: Sed ipſe
Anagram. * CAROLUS STEUART. **Clarus ſorte tuâ*, diúque felix
Inconcuſſa manu tuere ſceptra.

Joan. Cooke, Trin. Coll.

VIvit adhuc Carolus, vivit, morbóque ſuperſtes
Tractat magnificâ ſceptra paterna manu:
Exere ſemirutas, lætantes exere Muſas,
Æmula nec vincat te tua, Granta, ſoror.
Dum vivet Carolus, dum fons erit ille perennis,
Non Aganippæâ, Granta, carebis aquâ.

Guil. Murray, Gen. Regal.

Cùm

CUm populi ipſa ſalus Princeps decumbit, ut æquum (eſt,
Effundunt Angli vota precéſque Deo:
Nemo pius ſacras ſeſe provolvit ad aras,
Ut ſibi vel ſociis propria dona roget.
Quiſque lubens tacito privatas pectore curas
Condit, avétque ſuâ nemo ſalute frui.
Publica ſola Deum & communia thura fatigant,
Cœleſtes pulſant publica ſacra fores.
Omnia conjuncto fervent altaria voto,
Sanctorum in cunctis vox erat una choris:
Carolus ut vivat, votorum ſumma; Britannus
In Carolo totum, quod petat orbis, habet.
Vivat, & innocuos numeret ſibi Neſtoris annos:
Aſpiciat ſiccis funera noſtra genis.
Pace regat ſtabili, tradátque nepotibus olim
Felix, & ſerus, ſceptra Britanna ſuis.
Deponunt etiam citharáſque hymnóſque beatæ
Sanctorum mentes, Angelicúſque chorus:
Succurrunt miſeris; valida prece Numen adorant,
Ut rata dent precibus vota Britanna ſuis.
Noluit Omnipotens terræ cœlóque negare:
Conjunctíque chori quod petiêre dedit.
Convaluit Princeps: cingunt altaria laudes;
Fit Servatori victima grata Deo.
Felices animæ ad laudes rediêre ſuétas:
Grates ſunt, quas nos fudimus antè, preces.

Ad librum.

MUſarum plauſus, pia munera, vota, libelle,
Lætitias Carolo, quas dedit ipſe, refer.

Si

Si roget, Unde venis? quid fers? quo numine fretus
Projicis ad ſacros vilia dona pedes?
Nuncius advenio, Muſis & Apolline natus,
Dicito; quæque jubent officioſus ago.
Nil niſi læta canens, Academica pectora pando,
Auguſto ſemper quæ patuêre ſuo.
Lætitiæ Oceani ſum guttula: Maxime Princeps,
Si me digneris ſiſtere; flumen ero.
Parce moræ: nunquam videatur gratia tarda,
Sollicita eſt ſemper quæ placuiſſe tibi.

El. Duncon, A. P.

CArolus ægrotat: Totum dolor occupat orbem.
Conveniunt herbæ, conciliúmque vocant;
Ordine quæque ſedent circùm, facit ordo coronam,
Tales neſcio quæ cùm tulit herba ſonos:
VIS inerat quondam metuenda potentibus herbis,
Geſſimus & nulli regna ſecunda Deo:
Sin patimur Dominum ſpreto langueſcere victu,
Regiáque alternâ membra quiete carent;
Heu, ubi noſter honos? quis Apollinis imbuet aram
Sanguine? nos miſeras deſeret omnis anus.
Finierat. Sequitur murmur, dictíſque favetur:
Turbáque, Quin Britonum regna petamus, ait.
Turpe, gravi morbo ſi Jupiter ipſe laboret,
Nos pede non celeri ſcandere tecta Jovis.
Verba placent: unâ proponitur Anglia voce,
Conferat huc vires quælibet herba ſuas.

Balſama

Balſama jam mittit Judæa virentia Regi,
Cùm redeat, dicens, gens mea, plura dabo.
Mittitur è Cretæ dictamnus montibus, herba
Utilis, acquirat ſi modò Creta fidem.
Quos Cilices mittunt, flaveſcet & Anglia nimbis:
Tu roſa, tu ſmilax, túque hyacinthe venis.
Quid facitis propriis emiſſæ ſedibus herbæ?
Hunc voluit curæ Jupiter eſſe ſibi.
Ite domum vacuæ, populíſque hæc dicite veſtris;
Vidimus hunc nondum, Carolus ecce valet.
At tua, Rex, tali debetur gratia facto:
Munera non uſum tarda, ſed omen habent:
Terráque languenti ſupplex ſi porrigat herbam,
Æquandus ſano quis tibi victor erit?

QUàm Parnaſſia ſit beata rupes,
Cujus perpetuam Deus ſalutem
Attendens, geminum dedit cacumen!
Nunc vexare caput, vel hoc, vel illud,
Securo queat innocens dolore
Morbus: Sed Britonum Caput flagellet
Si vis acrior unicum, perimus.

Cæſar Williamſon, Trin. Coll.

JUſtâ, morbe ferox, *capitis* damnabere pœnâ:
Læſa eſt *Majeſtas*, imperiíque *Caput*.
Læſa quidem, reparata tamen; Nil, morbe, valebas;
Regis enim virtus *pharmacon* ipſa fuit.

Thom. Seyliard, Coll. Sidn. Suſſ.

ITe jam threni procul hinc Monodi,
Ite jam lessus querulæq; voces,
Ite pullatæ laceræq; vestes:
Cuncta triumphent.
Eia sacrati properate mystæ
Ramulis lævem religare frontem,
Et comas guttis balani ferire
Malabathríque.
Plaude Pallas Calliroës Ducissa,
Fervidum flammâ meliore pectus
Civium exulta, fidibus canoris
Sydera pulsa.
Alma *Patronum Fidei* valentem
Subditis lux reddidit, alma nobis
Clarius cœlíque jubar reducit,
Nubila pellens.
Carolus cœlestis amoris haurit
Poculum, mactans reliquos amores,
Quot venenatas homicida Dirce
Dividit escas.
Principum sit gloria prima, ocellus
Carolus: sit verbere liber omni
Mortis, & magno gelidum Booten
Lumine vincat.
Anglica hoc semper niteat corona:
Floreat sanctum hoc penetrale, sanctum
Atrium pacis, stadium & palæstræ
Area sacræ.

Submissæ devotionis ergô subjecit
J. Francius Silesius Coll. S. Pet.

In

In Regia exanthemata, & quòd ab iis periculum, ſed divinâ ope feliciſſimè depulſum.

PLuſquam millenæ Caroli ſtant corpore vitæ:
Et dolor in tantum tantulus ire parat?

Aliud in Parcas.

TRes nuper ternæ Reges petiêre ſorores:
Majorem tu te, Carole, quaque probàs.

Aliud.

Unáne de Parcis Carolum ſperare domandum?
At non tres ipſæ ſi pariter ruerint.

Aliud.

Suecus ut in bello conſumptus, peſte Bohemus,
Quid Carolo poſcæ? poſcite poſcæ alium.

Timoth. Rhodes, Sacellanus Coll. Regal.

MIranti meritóque imaginanti,
Regum Carole Rex ſupreme, mecum,
Immiſſus tibi morbus unde talis,
Morbilli potiùs, ſed & fugati
Quamprimum, penitúſque diſſipati
Cœleſti medicùm manu Deíque,
Tandem hoc ſic ideo ſubit putare
Factum cœlitus ánne deſtinatum, ut
Tu nobis, tibi charior *ſalus* ſit.

Johan. Young, Coll. Regal. Socius.

In Regis Caroli præstantissimi τὸ ἀήττητον *Iambus purus.*

MAnebat actus iste nempe *Carolum*,
Labore qualis *Hercules* satur gravi
Adîsse fertur ultimante poplite
Et ipsa dira *Vejovis* palatia,
Parens *Iüle* vel tuus, tuus quoque
Zacynthe ductor, astubus ferax caput.
Nec addo plura, plura cùm queam tamen;
FIDES & ipsa, sed tacere convenit.
Sit ista cuique sors tributa *cælitum*,
Et est, suprema victor ut ferat mala,
Ferat, sed ille victor, & domet mala,
Domare nulla quæ potesse vis virûm.
Beate perge Carole, & genus proba
Per ista plura, si quis ambigat, tuum
Polo venire, duceréque originem
Supernè, nuper acribus potens fretis,
Potens inerme murmur & popli & maris
(Maris poplíque consonas vices scias)
Nihil moratus arduùm repellere.
Repelle, téque rupicem insuper proba,
Solo salóque rupicem ex pari Deum.
Ibera tute tutus arva vísere,
Redire tutus, ô amate Numini,
Equo ruente sospes, hem periculum!
Deo favente sed periculi nihil,
Nihílque nuper ingruente *pustulâ*,
Acerbioris in doloréve *ulceris*.
Nec igne credo siccus, aut aqua madens,

In-

Inedomabilíſque ceu chalybs cluens,
Ut æqua ſemper alea accidis tibi,
Tuo ſuperſtes & future funeri!

S. R. C. P. C.

QUalis ubi piceas tenebrarum diſſipat umbras,
Aut ferrugineos nebularum rumpit amictus,
Splendidior ridet, meliori & lumine gratos
Pingit agros, roſeæ cyclops auriga diei:
Sic cùm funeſti diſcuſſit ſpicula lethi,
Cùm morbi rabiem evaſit, mortíſque tenebras,
Gratior inſolito ſplendet fulgore benignus
Muſarum Phœbus, noſtri & ſol aureus orbis.
Nec ſic Æeto Medea recoxit aheno
Theſſalicum ſenium; nec ſic Gangeticus ales,
Cùm tumulum & cunas pariter flagrantia præſtant
Cinnama, longa ſuæ reparat diſpendia vitæ:
Ut Britonas luctu ſtupidos, pavidâq; ſepultos
Mœſtitiâ, vegetant redivivi gaudia Regis.
Sed non eſt tacito quòd corde, Britannia, luctum
Accendas, arcto aut ſuſpiria pectore ducas:
Non vix ſpectatam cœleſtia Numina gemmam
Abripient: meritis non deerunt pharmaca tantis,
Pæoniæq́; artes, cùm Regum turba, potentum
Tota cohors cedat, mundi & plaudente theatro,
Porrigat auguſtis Caroli virtutibus herbam.

Johan. Tolly, Coll. Chr.

In restauratam, seu potiùs medio in morbo conservatam Sereniss. Regis CAROLI *valetudinem.*

VIs morbi reliquos solita insævire per artus,
Ambitiosa Caput jam petit Imperii.
Proditio est. Medici, grassanti occurrite morbo.
Fit. Capitis pœnas sic luit ipsa lues.

Nec tamen, O medici, vestra est hæc gloria: Tanti
Certa salus Regis, non nisi Regis opus.
Morbo vos herbásque manúsq; adhibetis inanes:
Non herbam vestris porrigit hic manibus.

Rex morbo flagrante valet, somnúmq; cibúmq;
Jam capit. O mirum Principis imperium!
In medio cùm sis morbo, Rex Optime, sanus;
Regem vel morbis Te liquet esse tuis.

Urget vis morbi, nil sentis Maxime Regum:
Vim tamen imperii senserat ille tui.
Quales esse decet Carolo sub Principe mores,
Qui docet & morbos mitius ingenium!

Ergò per innumeros regnes feliciter annos:
O cœlum serus, certus at ingredere.
Non Tibi sed nobis damus hæc, Rex Optime, vota:
Quippe tuâ inclusa est nostra salute salus.

Rich. Love, Præfect. Coll. C. C.

Dece-

DEceptum ſterili fontis imagine
Flevit Liriope cœrula filium:
Affulſit illius labellis
Tanta Deæ Paphiæ venuſtas.

Laſſavit tumidis pectora planctibus,
Exhauſítque genas Herculeum caput,
Hylæ ſacratam poſt rapinam,
Dulcis aquæ ſaliente rivo.

Non ſic Liriope cœrula filium;
Non ſic flevit Hylan Herculeum caput:
Ut Carolum nuper Britanni
Pectoribus gemuêre ruptis.

Tentabat Carolum triſtis & invida
Clotho quæ prohibet magna ſeneſcere,
Et lege fatorum tremendâ
Tempora dat breviora ſummis.

Atqui nil poterat triſtis & invida:
Fauſtis ſollicitant æthera plauſibus
Qui Carolum nuper Britanni
Pectoribus gemuêre ruptis.

Sic fauſtis reſonent omnia plauſibus,
Salvúmque ingeminent ſydera Carolum:
Et Carolo ſi quid nocebit,
In gelidam redigatur urnam.

Tho. Page, Coll. Regal. Socius.

Poſt.

POſt pugnam Actiacam, & toti data fœdera mundo,
Augustus, magni viſurus providus oras
Imperii, meditatur iter: geſtítque tueri
Et Calabros Siculóſque ſinus, & mœnia Brendæ,
Vóſque magìs Cannæ, Latio quas ſanguine quondam
Aufidus intinxit, propriáſque exhorruit undas.
Tales ſollicito volventem pectore curas,
Oppreſſit morbus: Tota lugubris in urbe
Roma ſedet, fervéntque ſuis altaria *flammis*,
Et *votis* populus: Tua Numina Magne fatigant
Dion. lib. 53. Phœbe; Tibi Clarium cedunt Tenedóſque, tibíque
Mille ſalutiferis ſurgunt in vallibus herbæ.
Phœbus adeſt; mittit medicum cognomine *Muſam*:
Ille ſuo tentans ſalientem pollice venam,
Advertit morbum: mox, quam tot templa ſalutem
Optabant, revocat. Quorſum hæc? Te, Carole, fata
Attendunt eadem: nam Te, dum *Scotia* curæ eſt,
Dúmque videre cupis magni cunabula Regis,
Sive *Caledoniis* mavis *Meleager* in agris
Spectari, & timidis terrere animalia ſylvis,
Implicuit morbus. Sed Te ſervavit Apollo,
Et memores *Muſæ*: Tibi nam perſolvimus ægro
Vota precéſque ſimul; Revalentíque addimus illud,
Seu magnum meditaris iter, ſive ultima Regni,
Sive domi remanes, magna Moderator in aula,
Incolumem *Scotis* felicia fata reſervent,
Perpetuóq; *Anglis* ſalvum Christo Auspice Regem.

Alexand. Levingſton, S. Theol. Bacc. Magd. Coll. Socius.

Summa

SUmma ſalus regni, reparatam Muſa ſalutem
Gratatur numeris concelebrátque ſuis:
Phœbus uterque tuo, Rex Magne, indulget honori;
Qui *medici* dederat, dat quoque *vatis* opem.
Scilicet invictis cecidit Guſtavus in armis;
Credidit hinc nil non mors licuiſſe ſibi.
Quinetiam ſacros auſa eſt corrumpere vultus,
Tetráque Regali ſerpſit in ore lues:
Pulſa tamen Stygias retro ſe merſit in undas;
Faſſa in te vires nil valuiſſe ſuas.
Ipſe neci ceſſit victo * Germanicus hoſte:
Cùm deſint hoſtes, mors tibi victa jacet.

* Succorum Rex.

Stephanus Pheſaunt, Aul. Cath. Gen.

Academiarum ſympathia.

DUm *Caput* ægrotet, mirum eſt, ſi membra laborent?
Indè tuis *Oculis*, Terra Britanna, labor.
Miram ſympathiam! valeat *Caput*; illa valebunt.
It dolor: hinc *Oculis* gaudia nata tuis.

Ἄνθεα Σοὶ, Βασιλεῦ, πέλεν ἐξαίσιμα· νῦσος
Τῶ Βασιλῆος, ἐάν τις, ἀ' ὀνομαζομέτη.
Τιὸ μὲν ἔχοι· Ἀγγλῶν Βασιλῆος δέξι' ἰᾶλαι·
Πίστις, ἐπιφανίη χαίρ, Σοὶ ἰατρὸς ἔλω.

R. Drake, Aul. Pembr.

Tarditatis Apologia.

ULtima ſemper eris gaudendo? Dilue crimen.
Æternùm gaudens, Ultima ſemper cro.

F. C. C C C. I

Εἰς τὸ τῆς κοινῆς σωτηρίας ἔτος χιλιοστὸν ἑξακοσιοστὸν τριακοστὸν πρῶτον, καὶ ταυτὸν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Καρόλῳ τῷ πάνυ κατ' ἰδίαν σωτήριον, Δίστιχον Χρονογραμματικόν.

Ἐξανδήματα σάντια μαρκίδι· Ἄναξ σάλιν ἀνδεῖ.
Ἡδὺ δ' ἀγαθὴ ὀδὸς ἀγγελία.

Exanibemata cuncta arent: refloruit & Rex.
Jucunda atque bona est nuncia fama quidem.

	ε'	5						
	ξ'	60						
	α'	1						
	ν'	50						
	θ'	9						
	η'	8						
	μ'	40						
	α'	1		Ἡ τῶν γραμμάτων δύναμις ἀριθμητική.		ω'	8	
	τ'	300				δ'	4	
υοέ	α'	1	475			ε'	5	
	π'	80		*Grecarum lite rarum vis Arithmetica.*	κζ'	ι'	10.	27
	α'	1				ω'	8	
	ν'	50			ιβ'	δ'	4.	12
	τ'	300				α'	1	
υλβ'	α'	1	432			χ'	3	
	μ'	40				α'	1	
	α'	1				θ'	9	
	ρ'	100			κβ'	κ'	8.	22
	α'	1				ε'	5	
	ν'	50				ς'	6	
	θ'	9		,αυοδ'	κά	ι'	10.	21
σθ'	κ'	8	209	ρνη'		δ'	4	
	α'	1			θ'	ε'	5	9
	ν'	50			ή	κ'	8.	8
	α'	1		,αχλβ'		χ'	3	
ριβ'	ξ'	60	112			χ'	3	
	π'	80		1474		ε'	5	
	α'	1		158		λ'	30.	
	λ'	30				ι'	10.	
	ι'	10			νθ'	κ'	8	59
ροα'	ν'	50	171	1632				
	α'	1						
	ν'	50						
	θ'	9						
οέ	ε'	5	75					
,αυχδ'			1474		ρνή			158

Chronogramma duplex, Diſtichо concluſum, in annum Sereniſsimo Regi CAROLO *ſalutiferum,*
MDCXXXII.

BVLLæ Vt, sVbsIDVnt nata eXantheMata regIs:
EMergVnt, et VIX VIsa repentè CaDVnt.
MDCXXXII.

Epigramma in Exanthemata Regis Anodyna.

SAnguine ab impuro nata Exanthemata dicunt.
UNDE in tam puro corpore morbus erat?
Morbus erat, nec morbus erat; Rex *ſanus*, & *æger*:
Æger erat *populo*, ſanus at ille *ſibi*.
Ægrum credebat populus, cogente dolore:
Sed dolor in Regis corpore nullus erat.

Aliud.

Morbillos habuiſſe, & non habuiſſe *dolores:*
Credimus indè *hominem*, hinc credimus eſſe *deum*.

Aliud.

Ad Regem Chirotherapeuticum, eundémque Achirotherapeutum.

Tangis; & à tactu ſanantur *Chærades* ægris:
Tactus es à morbo; nec tibi læſa ſalus.
Chærades, at falſo ſignantur nomine, *morbus Regius*: at verè Regius iſte fuit.

Aliud.

Non tua, ſed populi, ſunt Exanthemata, ſanguis:
Nam malè pura tibi venula nulla fuit.
Una levat venas omnes * Regalis aperta:
Sic *Tuus* eſt *morbus*, Carole, *noſtra Salus*.

* Vena Baſilica.

Aliud.

Carole, te aggreſſi totum evomuêre venenum
Morbilli: nil jam cur metuantur habent.

Aliud. Ὑστερον πρότερον.

ANnum cur aperit *Janus*, claudítque *December*?
Annon, ô cives, Ὑστερον eſt πρότερον;
Romanis *primus* ſit Janus, at *ultimus* Anglis:
Id *Numa* Pompilius, *Carolus* hoc voluit.
Omnia debemus pro ſalvo Rege *Decembri*,
Nil *Jano:* Primus jure *December* erit.

Alma Mater Academia Anthologiam hanc ſuam recèns in lucem editam CAROLO *Victori de morbillis nuperrimè profligatis triumphanti corollæ loco ſupplex D. D. D.* ♀.

ITe, mei *flores*, Regis *florentis* ad aulam,
Quos bidui aut tridui protulit officium.
Non tam averſus aquas noſtro ſe *Chamus* ab horto
Dividit, aut feſſæ munere *Chamiades*,
Ut nequeant *illæ* latices haurire ſequentes,
Ut nequeat flores *ille* creare novos.
Unde iſti flores ſi quærat; Dicite, Bruma
Tu facis ut ver ſit, Carole, perpetuum.
Sunt tibi, ſunt alii, ſemper ſint, Carole, flores:
Quos peperit flores Alma Maria Tibi.
Si *duo præterea* florum Regina Maria,
Si pariat *tales*, Carole Magne, Tibi:
Hortulus & noſter pariet; necténtque *corollas*
Chamiades Muſæ, MATER & ALMA Tibi.
Faſciculum interea raptim quem porrigit, illa
Qua rogat accipias cætera fronte ſoles.

Radulphus Winterton, Medic. licentiatus, Coll. Regal. Socius.

FINIS.